

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาอนุรักษ์ศิลปกรรม
(หลักสูตรพหุวิทยาการ/หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2558)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา วังท่าพระ บัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอนุรักษ์ศิลปกรรม
ภาษาอังกฤษ Master of Arts Program in Conservation of Fine Art

2. ชื่อปริญญา

ชื่อเต็มภาษาไทย ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อนุรักษ์ศิลปกรรม)
ชื่อย่อภาษาไทย ศศ.ม. (อนุรักษ์ศิลปกรรม)
ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ Master of Arts (Conservation of Fine Art)
ชื่อย่อภาษาอังกฤษ M.A. (Conservation of Fine Art)

3. วิชาเอก

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

แผน ก แบบ ก 1	42	หน่วยกิต
แผน ก แบบ ก 2 ไม่น้อยกว่า	42	หน่วยกิต
แผน ข ไม่น้อยกว่า	42	หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ หลักสูตรระดับปริญญาโท หลักสูตร 2 ปี
5.2 ภาษาที่ใช้ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
5.3 การรับเข้าศึกษา รับทั้งนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติที่ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี
5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัยศิลปากร
5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2558 เริ่มเปิดสอนภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2558

คณะกรรมการวิชาการให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ 4/2557 วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

สภามหาวิทยาลัยอนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ 7/2558 วันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

ปีการศึกษา 2559

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

(1) นักอนุรักษ์ศิลป์

(2) นักวิชาการวัฒนธรรม

(3) อาจารย์ในสถาบันการศึกษา

(4) นักวิจัยทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม หรือโบราณคดี

(5) ผู้ประกอบการบริษัทที่ปฏิบัติงานอนุรักษ์ศิลปกรรม

9. ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

(1) รองศาสตราจารย์สุรพล นาถะพินธุ

เลขประจำตัวประชาชน 3101202254946

คุณวุฒิ M.Sc. (Anthropology) University of Pennsylvania, USA (1982)

ศศ.บ. (โบราณคดี) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2519)

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชฎา บุญเต็ม

เลขประจำตัวประชาชน 3730101115430

คุณวุฒิ Ph.D. (Inorganic Chemistry) University of Cambridge, UK (1995)

วท.บ. (เคมี) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2534)

(3) ศาสตราจารย์กัญญา เจริญศุภกุล

เลขประจำตัวประชาชน 3101400692141

คุณวุฒิ M.A. (Printmaking) School of Art Institute of Chicago, SAIC, USA (1977)

ศ.บ.(ภาพพิมพ์) มหาวิทยาลัยศิลปากร, (2515)

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

- (1) คณะโบราณคดี วังท่าพระ กรุงเทพฯ และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
- (2) คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม
- (3) คณะวิทยาศาสตร์ พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม
- (4) บัณฑิตวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ
- (5) ศูนย์สันสกฤตศึกษา คณะโบราณคดี เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

การกำหนดยุทธศาสตร์การแข่งขันและการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของไทยมีแนวโน้มที่จะพัฒนาบนแนวทางที่จะนำความคิดสร้างสรรค์มาปรับเพื่อสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจ

ในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของประเทศไทย ตั้งแต่ฉบับแรกเมื่อปี พ.ศ. 2504 จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนพื้นฐานของการสร้างและการใช้องค์ความรู้ ความคิดและทรัพย์สินทางปัญญาเชื่อมโยงกับสังคมและนวัตกรรม บนพื้นฐานทางวัฒนธรรม เทคโนโลยี และวัฒนธรรมในการผลิตสินค้าและบริการใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และในการปรับเปลี่ยนยังต้องอาศัยองค์ประกอบอื่นๆ ไปพร้อมกันด้วย

การบูรณาการ การพัฒนา และการปรับเปลี่ยนไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้นั้นต้องอาศัยการพัฒนาองค์ประกอบอื่นไปพร้อมๆ กัน เช่น การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ การพัฒนากำลังคน รวมทั้งการบูรณาการของศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์ ศิลปะ เทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม การวิจัย โดยมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ทรัพย์สินทางปัญญาและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการวิจัยและการพัฒนาเพื่อนำไปถ่ายทอดและประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และชุมชน

การอนุรักษ์ศิลปกรรม (Conservation of Fine Art) หมายถึง การอนุรักษ์ผลงานศิลปะและวัฒนธรรม (Art and Cultural Material Conservation) ทั้งนี้มรดกทางวัฒนธรรม ผลงานทางด้านศิลปะ ทั้ง 2 มิติและ 3 มิติ ที่มีอยู่ในประเทศไทยโดยเป็นการบ่งบอกถึงรากเหง้าทางวัฒนธรรมอันงดงาม เก่าแก่และมีชื่อเสียง เนื่องจากการบริหารจัดการ การบูรณาการด้านการดูแลด้านการจัดเก็บและบำรุงรักษา ยังขาดระบบระเบียบและความรู้ความสามารถที่จะรักษาวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่านี้ การจัดการด้านการจัดเก็บ การอนุรักษ์ สงวนรักษา ทำให้เกิดการชำรุดเสียหายและสูญหาย การเรียนรู้ด้านการวิจัยและพัฒนาที่ยังเข้าถึงและประยุกต์ให้เข้ากับสิ่งอื่นๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทยได้

จากสถานการณ์ที่กล่าวมาแล้ว อาจกล่าวได้ว่าการขาดแคลนความรู้ความสามารถเฉพาะด้านของบุคลากรทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม การดูแล และจัดเก็บ รวมทั้งสร้างสรรค์ชิ้นใหม่ตามหลักวิชาการ จำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนและฝึกอบรมอย่างมีระบบให้มีความรู้ความสามารถสู่สากล จากความสำคัญที่กล่าวมานี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องบูรณาการศาสตร์ความรู้หลายด้านเข้าด้วยกัน และเห็นควร

เปิดการเรียนการสอนหลักสูตรอนุรักษ์ศิลปกรรมขึ้นเพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านการอนุรักษ์เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและดูแลศิลปะวัฒนธรรมของชาติ

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

บทบาททางสังคมและเศรษฐกิจที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป มีผลทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืนที่จะสร้างความเข้มแข็งทางสังคมและวัฒนธรรม วิถีชีวิตของสังคมมีผลต่อวัฒนธรรมในอดีตอันส่งผลต่อบุคคลและอนาคตที่จะพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเผยแพร่ และอนุรักษ์ผลงานศิลปกรรมให้คงอยู่อย่างมีคุณค่าและสามารถเสริมสร้างคุณค่าโดยการจัดแสดงและนำศิลปวัฒนธรรมของชาติออกเผยแพร่ในรูปแบบของมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ

12. ผลกระทบจากข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทำให้หลักสูตรการศึกษาจะต้องมีการพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ในการผลิตบัณฑิตให้ก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ หลักสูตรที่มุ่งเน้นบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเพียงสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งคงไม่เพียงพอต่อการแสวงหาการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จำเป็นที่ต้องมีหลักสูตรพหุวิทยาการที่มีการนำศาสตร์ในหลากหลายสาขามาผสมผสานองค์ความรู้เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรอบรู้ และมีศักยภาพ สามารถดำรงตนให้อยู่ได้ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ และสามารถนำองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการไปพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

หลักสูตรอนุรักษ์ศิลปกรรมเป็นหลักสูตรที่เกิดจากการบูรณาการองค์ความรู้ในศาสตร์ทางศิลปะและวิทยาศาสตร์ เพื่อผลิตมหาบัณฑิต ที่มีความสามารถและประสบการณ์เชิงพหุวิทยาการในด้านการอนุรักษ์ศิลปกรรม โดยมีความตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมและการพัฒนาขององค์ความรู้ใหม่ๆ ในศาสตร์สาขาอนุรักษ์ศิลปกรรม และสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่สามารถขึ้นนำสังคมและประเทศชาติไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

1. ด้านการผลิตบัณฑิต หลักสูตรอนุรักษ์ศิลปกรรมสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะด้านศิลปะและการสร้างสรรค์ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปกรรม

2. ด้านการวิจัย หลักสูตรอนุรักษ์ศิลปกรรมสามารถผลิตนักวิจัยและผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปกรรม

3. ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม หลักสูตรอนุรักษ์ศิลปกรรมจัดให้มีการสัมมนา ประชุมทางวิชาการ ตลอดจนการนำเสนอผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ด้านอนุรักษ์ศิลปกรรมสู่สังคม

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หลักสูตรอนุรักษ์ศิลปกรรมสามารถผลิตนักวิจัยที่มีคุณธรรม สามารถถ่ายทอด สืบทอด และอนุรักษ์ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ได้

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน
ไม่มี

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยการบูรณาการศาสตร์และศิลป์ ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งเรียนรู้อย่างยั่งยืน

1.2 ความสำคัญ

หลักสูตรอนุรักษ์ศิลปกรรมเป็นหลักสูตรที่เกิดจากการบูรณาการองค์ความรู้ในศาสตร์ทางศิลปะและวิทยาศาสตร์ เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความสามารถและประสบการณ์เชิงพหุวิทยาการในด้านการอนุรักษ์ศิลปกรรม โดยมีความตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมและการพัฒนาขององค์ความรู้ใหม่ๆ ในศาสตร์สาขาวิชาอนุรักษ์ศิลปกรรม และสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่สามารถชี้นำสังคมและประเทศชาติ ไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการอนุรักษ์ศิลปกรรม โดยตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคม

1.3.2 เพื่อส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้าวิจัย และเพิ่มพูนองค์ความรู้ระหว่างศาสตร์สาขาศิลปะ วิทยาศาสตร์และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในรูปแบบของการบูรณาการ

1.3.3 เพื่อให้เกิดการบูรณาการองค์ความรู้และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

1.3.4 เพื่อผลิตบุคลากรให้มีทักษะทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และมีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
ปรับปรุงหลักสูตรอนุรักษ์ศิลปกรรม ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ สกอ. กำหนดทุก 5 ปี	ติดตามและประเมินหลักสูตรเมื่อมี ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตร	1. รายงานผลการประเมินหลักสูตร 2. เอกสารการปรับปรุงหลักสูตร
ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและ สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดแรงงาน ภายในระยะเวลา 5 ปี	1. ติดตามการเปลี่ยนแปลงตาม ความต้องการของหน่วยงานและ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา	1. รายงานผลการประเมินความ พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต 2. รายงานผลการจัดสัมมนา หลักสูตร

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
	2. จัดสัมมนาหลักสูตร ผู้เข้า สัมมนาประกอบด้วย อาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา (ศิษย์เก่า) และผู้ใช้บัณฑิต	
พัฒนาแผนการส่งเสริมการเรียนการ สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภายใน ระยะเวลา 2 ปี	1. เพิ่มพูนทักษะ/ความรู้แก่ผู้สอน เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการ สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2. พัฒนาระบบสารสนเทศที่ สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง 3. ส่งเสริมการประเมินผลที่เน้น พัฒนาการของผู้เรียน 4. จัดกิจกรรมเสริมนอกหลักสูตร ที่เน้นทักษะการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน	1. มีกิจกรรมการอบรมเพิ่มพูน ทักษะแก่ผู้สอน 2. ผลการประเมินประสิทธิภาพ การจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ 3. ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อ ระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการ เรียนรู้ด้วยตนเอง 4. จำนวนรายวิชาที่ใช้การวัดและ ประเมินผลที่เน้นพัฒนาการของ ผู้เรียน
จัดทำแผนการพัฒนาทักษะการ สอน/การประเมินผลของอาจารย์ ตามผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 ทุก 5 ปี	พัฒนาทักษะการสอนของผู้สอนที่ เน้นการสอนด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะ ทางปัญญา ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ และด้านทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	1. จำนวนโครงการพัฒนาผู้สอนใน ด้านทักษะการสอนและการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน 2. ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อ ทักษะการสอนของผู้สอนที่มุ่งผล การเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ จัดการศึกษาในระบบทวิภาค ข้อกำหนดต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน อาจมีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตร

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน - เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคการศึกษาต้น เดือนสิงหาคม - ธันวาคม

ภาคการศึกษาปลาย เดือนมกราคม - พฤษภาคม

ภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน เดือนมิถุนายน - สิงหาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.2.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเคมี ชีววิทยา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม จุลชีววิทยา เทคโนโลยีชีวภาพ ทัศนศิลป์ ประยุกต์ศิลป์ ศิลปะและการออกแบบ โบราณคดี สถาปัตยกรรม วิศวกรรมโยธา วัสดุศาสตร์ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องตามความเห็นชอบของคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตร

2.2.2 มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 ข้อ 7 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

2.2.3 ผ่านการคัดเลือกตามกระบวนการของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

นักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรอนุรักษ์ศิลปกรรมอาจมีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน อาจเป็นอุปสรรคในการเรียนและการสร้างสรรค์ผลงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ด้านการอนุรักษ์ศิลปกรรมได้

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

จัดให้มีรายวิชาเสริมพื้นฐาน (ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต) จำนวน 2 รายวิชา ได้แก่ 103 501 เคมีประยุกต์เพื่อการอนุรักษ์งานศิลปะและโบราณวัตถุ และ 103 502 เทคนิคในงานทัศนศิลป์

2.5 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

ชั้นปีที่	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา				
	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562
ชั้นปีที่ 1	20	20	20	20	20
ชั้นปีที่ 2	-	20	20	20	20
รวม	20	40	40	40	40
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	20	20	20	20

2.6 งบประมาณตามแผน

2.6.1 งบประมาณรายรับ (หน่วย บาท)

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562
ค่าบำรุงการศึกษา	142,000	284,000	284,000	284,000	284,000
ค่าลงทะเบียน	2,258,000	4,516,000	4,516,000	4,516,000	4,516,000
รวมรายรับ	2,400,000	4,800,000	4,800,000	4,800,000	4,800,000

2.6.2 งบประมาณรายจ่าย (หน่วย บาท)

หมวดเงิน	ปีงบประมาณ				
	2558	2559	2560	2561	2562
รายจ่ายระดับมหาวิทยาลัย	480,700	961,400	961,400	961,400	961,400
ค่าตอบแทนบุคลากร	451,600	903,200	903,200	903,200	903,200
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ทุนการศึกษา และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	1,467,700	2,935,400	2,935,400	2,935,400	2,935,400
รวม	2,400,000	4,800,000	4,800,000	4,800,000	4,800,000
จำนวนนักศึกษา	20	40	40	40	40
ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา	120,000	120,000	120,000	120,000	120,000

2.7 ระบบการศึกษา

- แบบชั้นเรียน
- แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-learning)
- แบบทางไกลอินเทอร์เน็ต
- อื่นๆ (ระบุ)

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา และการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร 42 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอนุรักษ์ศิลปกรรม มี 3 แผนการศึกษา คือ แผน ก แบบ ก 1 แผน ก แบบ ก 2 และแผน ข

แผน ก แบบ ก 1

สัมมนาทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม (ไม่นับหน่วยกิต)	3	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	42	หน่วยกิต
รวมหน่วยกิตตลอดหลักสูตร	42	หน่วยกิต

นักศึกษาแผน ก แบบ ก 1 อาจต้องเรียนบางรายวิชาเพิ่มเติมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และ/หรือคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ โดยไม่นับหน่วยกิตรวมเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

แผน ก แบบ ก 2

วิชาบังคับ	24	หน่วยกิต
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	6	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	12	หน่วยกิต
รวมหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า	42	หน่วยกิต

แผน ข

วิชาบังคับ	24	หน่วยกิต
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	12	หน่วยกิต
การค้นคว้าอิสระ (มีค่าเทียบเท่า)	6	หน่วยกิต
รวมหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า	42	หน่วยกิต

และสอบประมวลความรู้

หมายเหตุ การเลือกแผนการศึกษาของนักศึกษาขึ้นอยู่กับผลการพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตร

3.1.3 รายวิชา

3.1.3.1 รหัสวิชา กำหนดไว้เป็นเลข 6 หลัก โดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละสามหลัก

เลขสามหลักแรก เป็นเลขประจำหน่วยงานที่รับผิดชอบรายวิชานั้น ๆ

103 สาขาวิชาอนุรักษ์ศิลปกรรม บัณฑิตวิทยาลัย

เลขสามหลักหลัง เป็นเลขบอกรหัสวิชา ดังนี้

เลขตัวแรก หมายถึง ระดับการศึกษา

5 หมายถึง ระดับปริญญามหาบัณฑิต

เลขตัวที่สอง หมายถึง กลุ่มของรายวิชา

0-1 หมายถึง รายวิชาเสริมพื้นฐาน

2-4 หมายถึง รายวิชาบังคับ

5-8 หมายถึง รายวิชาเลือก

9 หมายถึง วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

เลขตัวที่สาม หมายถึง ลำดับที่ของรายวิชา

3.1.3.2 การคิดหน่วยกิต

รายวิชาบรรยาย 1 หน่วยกิต เท่ากับ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

รายวิชาฝึกหรือทดลองหรือปฏิบัติการ 1 หน่วยกิต เท่ากับ 2 หรือ 3 ชั่วโมง

ต่อสัปดาห์

รายวิชาฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม 1 หน่วยกิต เท่ากับ 3 – 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ 1 หน่วยกิต เท่ากับ 3-4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ในแต่ละรายวิชากำหนดเกณฑ์ในการคำนวณหน่วยกิตจาก จำนวนชั่วโมง

บรรยาย (บ) ชั่วโมงปฏิบัติ (ป) และชั่วโมงที่นักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเองนอกเวลาเรียน (น) ต่อ 1 สัปดาห์ แล้วหารด้วย 3 ซึ่งมีวิธีคิด ดังนี้

$$\text{จำนวนหน่วยกิต} = \frac{\text{บ} + \text{ป} + \text{น}}$$

3

การเขียนหน่วยกิตในรายวิชาต่าง ๆ ประกอบด้วยเลข 4 ตัว คือ เลขตัวแรกอยู่นอกวงเล็บ เป็นจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น เลขตัวที่สอง สาม และสี่ อยู่ในวงเล็บบอกโดย

เลขตัวที่สองบอกจำนวนชั่วโมงบรรยายต่อสัปดาห์

เลขตัวที่สามบอกจำนวนชั่วโมงปฏิบัติต่อสัปดาห์

เลขตัวที่สี่บอกจำนวนชั่วโมงศึกษานอกเวลาต่อสัปดาห์

3.1.3.3 รายวิชา

ก. รายวิชาเสริมพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต) ประกอบด้วยรายวิชาดังต่อไปนี้

103 501 เคมีประยุกต์เพื่อการอนุรักษ์งานศิลปะและโบราณวัตถุ 3(1-4-4)
(Applied Chemistry for Conservation of Art and Artifact)

103 502 เทคนิคในงานทัศนศิลป์ 3(2-2-5)
(Techniques in Visual Arts)

หมายเหตุ

1. การวัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U

2. การศึกษารายวิชา 103 501 เคมีประยุกต์เพื่อการอนุรักษ์งานศิลปะและโบราณวัตถุ และ รายวิชา 103 502 เทคนิคในงานทัศนศิลป์ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตร เป็นผู้พิจารณา

3. นักศึกษาอาจต้องเรียนรายวิชาพื้นฐานเพิ่มเติมนอกจากรายวิชาเหล่านี้ ตามคำแนะนำของ คณะกรรมการดำเนินการหลักสูตร

ข. รายวิชาบังคับ

แผน ก แบบ ก 1 (ไม่นับหน่วยกิต) จำนวน 3 หน่วยกิต

103 527 สัมมนาทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม 3(3-0-6)
(Seminar in Conservation of Fine Art)

แผน ก แบบ ก 2 และแผน ข จำนวน 24 หน่วยกิต

103 521	หลักการและจรรยาบรรณในการอนุรักษ์ศิลปกรรม (Principles and Ethics in Conservation of Fine Art)	3(3-0-6)
103 522	วัสดุและเทคนิคในการอนุรักษ์ (Materials and Techniques in Conservation)	3(2-2-5)
103 523	การตรวจสอบและบันทึกข้อมูล (Technical Examination and Documentation)	3(2-2-5)
103 524	สารเคมีและวัสดุในการอนุรักษ์ (Chemicals and Materials for Conservation)	3(2-2-5)
103 525	การปฏิบัติการเชิงวิเคราะห์เพื่อการอนุรักษ์ 1 (Practice in Conservation Analysis I)	3(2-2-5)
103 526	การฝึกงานอนุรักษ์ (Conservation Internship)	3(ไม่น้อยกว่า 135 ชั่วโมง)
103 527	สัมมนาทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม (Seminar in Conservation of Fine Art)	3(3-0-6)
103 528	ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)	3(3-0-6)

ค. รายวิชาเลือก แผน ก แบบ ก 2 ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต แผน ข ไม่น้อยกว่า

12 หน่วยกิต

103 551	เรื่องคัดเฉพาะทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม 1 (Selected Topics in Conservation of Fine Art I)	3(3-0-6)
103 552	เรื่องคัดเฉพาะทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม 2 (Selected Topics in Conservation of Fine Art II)	3(3-0-6)
103 553	การอนุรักษ์เชิงป้องกัน (Preventive Conservation)	3(2-2-5)
103 554	การประเมินสภาพและปฏิบัติงานอนุรักษ์วัสดุเฉพาะอย่าง (Conservation Assessments and Treatments of Specialize Materials)	3(2-2-5)
103 555	การปฏิบัติการเชิงวิเคราะห์เพื่อการอนุรักษ์ 2 (Practice in Conservation Analysis II)	3(2-2-5)
103 556	ศิลปะและงานฝีมือแบบประเพณี (Traditional Arts and Crafts)	3(3-0-6)

103 557	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการอนุรักษ์ (Information and Communication Technology for Conservation)	3(3-0-6)
103 558	การสร้างมโนภาพสำหรับการบันทึกและอนุรักษ์ (Visualization for Record and Conservation)	3(3-0-6)

ง. วิทยานิพนธ์/ การค้นคว้าอิสระ

แผน ก แบบ ก 1

103 591	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า) (Thesis)	42 หน่วยกิต
---------	--	-------------

แผน ก แบบ ก 2

103 592	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า) (Thesis)	12 หน่วยกิต
---------	--	-------------

แผน ข

103 593	การค้นคว้าอิสระ (มีค่าเทียบเท่า) (Independent Study)	6 หน่วยกิต
---------	---	------------

3.1.4 แสดงแผนการศึกษา

แผน ก แบบ ก 1

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
103 527	สัมมนาทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม	3*(3-0-6)
103 591	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	6
รวมจำนวน		6

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
103 591	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	12
รวมจำนวน		12

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
103 591	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	12
รวมจำนวน		12

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต
103 591	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	12
รวมจำนวน		12

* ลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต

แผน ก แบบ ก 2

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
103 501	เคมีประยุกต์เพื่อการอนุรักษ์งานศิลปะและโบราณวัตถุ	3*(1-4-4)
103 502	เทคนิคในงานทัศนศิลป์	3*(2-2-5)
103 521	หลักการและจรรยาบรรณในการอนุรักษ์ศิลปกรรม	3(3-0-6)
103 522	วัสดุและเทคนิคในการอนุรักษ์	3(2-2-5)
103 523	การตรวจสอบและบันทึกข้อมูล	3(2-2-5)
	รวมจำนวน	9

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
103 524	สารเคมีและวัสดุในการอนุรักษ์	3(2-2-5)
103 525	การปฏิบัติการเชิงวิเคราะห์เพื่อการอนุรักษ์ 1	3(2-2-5)
103 526	การฝึกงานอนุรักษ์	3(ไม่น้อยกว่า 135 ชั่วโมง)
103 528	ระเบียบวิธีวิจัย	3(3-0-6)
	วิชาเลือก	3
	รวมจำนวน	15

* ลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
103 527	สัมมนาทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม	3(3-0-6)
	วิชาเลือก	3
103 592	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	6
	รวมจำนวน	12

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
103 592	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	6
	รวมจำนวน	6

แผน ข

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
103 501	เคมีประยุกต์เพื่อการอนุรักษ์งานศิลปะและโบราณวัตถุ	3*(1-4-4)
103 502	เทคนิคในงานทัศนศิลป์	3*(2-2-5)
103 521	หลักการและจรรยาบรรณในการอนุรักษ์ศิลปกรรม	3(3-0-6)
103 522	วัสดุและเทคนิคในการอนุรักษ์	3(2-2-5)
103 523	การตรวจสอบและบันทึกข้อมูล	3(2-2-5)
	รวมจำนวน	9

* ลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
103 524	สารเคมีและวัสดุในการอนุรักษ์	3(2-2-5)
103 525	การปฏิบัติการเชิงวิเคราะห์เพื่อการอนุรักษ์ 1	3(2-2-5)
103 526	การฝึกงานอนุรักษ์	3 (ไม่น้อยกว่า 135 ชั่วโมง)
103 528	ระเบียบวิธีวิจัย	3(3-0-6)
	วิชาเลือก	3
	รวมจำนวน	15

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
103 527	สัมมนาทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม	3(3-0-6)
	วิชาเลือก	9
	รวมจำนวน	12

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
103 593	การค้นคว้าอิสระ (มีค่าเทียบเท่า)	6
	รวมจำนวน	6

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

- 103 501 เคมีประยุกต์เพื่อการอนุรักษ์งานศิลปะและโบราณวัตถุ 3(1-4-4)
(Applied Chemistry for Conservation of Art and Artifact)
เงื่อนไข: วัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U
ความรู้เกี่ยวกับสารเคมี ปฏิกิริยาเคมี และปฏิบัติการทางเคมีที่นำมาใช้กับการอนุรักษ์งานศิลปะ และโบราณวัตถุ
An understanding of chemicals, chemical reactions and chemical practices applied to conservation of art and cultural material.
- 103 502 เทคนิคในงานทัศนศิลป์ 3(2-2-5)
(Techniques in Visual Arts)
เงื่อนไข: วัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U
ความเข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของศิลปิน จากผลงานแต่ละประเภท ผลงานจิตรกรรมสีฝุ่น จิตรกรรมสีน้ำมัน จิตรกรรมสีน้ำ ผลงานประติมากรรมในเทคนิคต่างๆ ผลงานภาพพิมพ์ กระบวนการพิมพ์ ผลงานวาดเส้น และผลงานสื่อผสม เพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้วัสดุและเทคนิควิธีการต่างๆ ของผลงานในแต่ละประเภท ตั้งแต่เริ่มต้นผลิตจนสำเร็จเป็นชิ้นผลงาน
An understanding of creative processes of visual artists on tempera painting, oil painting, watercolor painting, sculpture using various techniques, printed products and printing processes, drawings and mixed media works. Building an understanding of materials and techniques of the various methods from start to finish.
- 103 521 หลักการและจรรยาบรรณในการอนุรักษ์ศิลปกรรม 3(3-0-6)
(Principles and Ethics in Conservation of Fine Art)
ประวัติและพัฒนาการของแนวคิด ทฤษฎี และเทคนิคการอนุรักษ์งานศิลปะและวัฒนธรรม สุนทรียศาสตร์กับการอนุรักษ์งานศิลปะและวัฒนธรรม แนวปฏิบัติและข้อเสนอแนะขององค์การนานาชาติด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรวัฒนธรรม และจริยธรรมของนักอนุรักษ์งานศิลปะและวัฒนธรรม
History and development of concepts, theories and techniques in art and cultural materials conservation, aesthetics in art and cultural material conservations including guidelines and recommendations of the international cultural resource conservation organizations and the ethics of the conservator.

- 103 522 วัสดุและเทคนิคในการอนุรักษ์ 3(2-2-5)
 (Materials and Techniques in Conservation)
 วัสดุและเทคนิคสำหรับการอนุรักษ์ศิลปกรรมให้คงคุณค่าทางด้านความงาม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการบำรุงรักษาศิลปกรรมตามมาตรฐานสากล เพื่อให้ผู้เรียน เห็นคุณค่า รัก และหวงแหนศิลปกรรม อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และของโลก ด้วยจิตสำนึกที่ดีและมีจิตสาธารณะ
- Materials and Techniques for conservation of fine art to maintain state of conservation of works of art and strong aesthetic, historical, archeological and cultural values following current standards. Stimulating learners to appreciate the important value of art and cultural heritage to the nation and the world, with a positive attitude and public mind.
- 103 523 การตรวจสอบและบันทึกข้อมูล 3(2-2-5)
 (Technical Examination and Documentation)
 การตรวจสอบสภาพและบันทึกข้อมูลของวัตถุหรือผลงานศิลปกรรมก่อนทำการอนุรักษ์ด้วยการจดบันทึก การวาดเส้น และการถ่ายภาพ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการอนุรักษ์ซ่อมสงวน โดยระบุถึงข้อมูลพื้นฐาน สภาพแวดล้อมและลักษณะการติดตั้ง ประวัติการอนุรักษ์ซ่อมสงวนที่ผ่านมา และสภาพปัญหาที่พบในปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์ซ่อมสงวนต่อไป
- Examination and documentation of objects or fine art products. Gathering information about materials or artifacts before the process of conservation by recording, drawing and photography as preliminary data for conservation. Identifying preliminary data, environmental and installation specifications, conservation history, using existing problems as a guideline for problem analysis and treatment approach.
- 103 524 สารเคมีและวัสดุในการอนุรักษ์ 3(2-2-5)
 (Chemicals and Materials for Conservation)
 หลักการเบื้องต้นทางเคมี อะตอม พันธะเคมี และโครงสร้างเชิงเคมี เพื่อความเข้าใจประเภท และคุณสมบัติของวัสดุทางเคมีในงานศิลปะ ได้แก่ วัสดุอนินทรีย์ และวัสดุอินทรีย์จากพืชและสัตว์ เทคนิคพื้นฐานและเทคนิคขั้นสูงในเชิงเคมีสำหรับการวิเคราะห์วัสดุ
- Basic concepts in chemistry including atomic structure, chemical bonding and chemical structure for the understanding on types and properties of chemicals in art works such as inorganic and organic materials from plants and animals. Basic and advanced techniques in chemistry for material characterizations.

- 103 525 การปฏิบัติการเชิงวิเคราะห์เพื่อการอนุรักษ์ 1 3(2-2-5)
(Practice in Conservation Analysis I)
เทคนิคทางเคมีวิเคราะห์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อการอนุรักษ์งานศิลปะและโบราณวัตถุ
Techniques of Analytical Chemistry applied to art and cultural materials
conservation
- 103 526 การฝึกงานอนุรักษ์ 3(ไม่น้อยกว่า 135 ชั่วโมง)
(Conservation Internship)
ฝึกปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการอนุรักษ์วัสดุ ภายใต้การแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และ
ปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์ที่มีความซับซ้อนเพื่อสามารถประยุกต์ใช้ทักษะระดับสูงในระหว่างช่วงฝึกปฏิบัติงานได้
Training directly related to the conservation of materials under the supervision
of senior conservators, including practice of complex conservation techniques and the
application of high level skills to solve problems.
- 103 527 สัมมนาทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม 3(3-0-6)
(Seminar in Conservation of Fine Art)
วิเคราะห์สภาพปัญหาต่าง ๆ และความก้าวหน้าที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และดำเนินการ
สัมมนาเพื่อนำองค์ความรู้มาพัฒนาการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหา
Analysis of various problems and advanced topics in relation to art and
cultural material conservation. Seminars conducted for the development of knowledge
and for the purpose of problem-solving.

- 103 528 ระเบียบวิธีวิจัย 3(3-0-6)
 (Research Methodology)
 มโนทัศน์ของการวิจัยในฐานะที่เป็นกระบวนการในการแสวงหาคำความรู้ของสาขาวิชาและ
 ในฐานะกระบวนการเชิงระบบ แนวการวิจัยแบบต่าง ๆ การเขียนโครงการวิจัย สมมติฐานการวิจัย ตัวแปรและ
 ลักษณะข้อมูล ตัวอย่างและการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือสำหรับการวิจัย การรวบรวมและจัดกระทำ
 ข้อมูล การวิเคราะห์และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ การแปลความหมาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การสรุป
 ผลการวิจัย การเขียนรายงานการวิจัยลักษณะต่าง ๆ ตลอดจนการประเมินผลงานการวิจัย
- Basic concepts of research methodology, stages in developing a research project, defining the research problem, research hypothesis, the nature of variables and data, research samples, research tools, data collection techniques and systematizing of data, analysis of data, interpretation, conclusion and generalization, research reports and criteria for research evaluation.
- 103 551 เรื่องคัดเฉพาะทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม 1 3(3-0-6)
 (Selected Topics in Conservation of Fine Art I)
 หัวข้อพิเศษทางอนุรักษ์ศิลปกรรม รวมถึงการพัฒนาใหม่ ๆ
 Special topics in cultural materials conservation including current
 developments.
- 103 552 เรื่องคัดเฉพาะทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม 2 3(3-0-6)
 (Selected Topics in Conservation of Fine Art II)
 หัวข้อพิเศษทางอนุรักษ์ศิลปกรรม รวมถึงการพัฒนาใหม่ ๆ
 Special topics in cultural materials conservation including current
 developments.

103 553 การอนุรักษ์เชิงป้องกัน
(Preventive Conservation)

3(2-2-5)

สาเหตุแห่งการชำรุดและเสื่อมค่าของศิลปวัตถุ และวิธีการป้องกัน การจับต้อง เคลื่อนย้ายวัตถุ ที่ถูกต้องและปลอดภัย การบรรจุหีบห่อเพื่อการขนย้ายระยะไกล และระยะใกล้ การจัดเก็บรักษาวัตถุในห้อง เก็บ วิธีการจัดแสดงวัตถุในห้องจัดแสดง การดูแลรักษาวัตถุเป็นการปฏิบัติการประจำ อุปกรณ์และเครื่องมือ ที่ใช้ในการดูแลวัตถุเพื่อป้องกันความเสียหายและการเสื่อมสภาพ

Identification of the cause of damage and impairment to artifacts and how this can be prevented. Appropriate and secure handling methods including removal and packing for short and long range transportations, object storage and object display within the exhibition space, routine object maintenance, including equipment and tools for maintenance to prevent damage and deterioration.

103 554 การประเมินสภาพและปฏิบัติงานอนุรักษ์วัสดุเฉพาะอย่าง
(Conservation Assessments and Treatments of Specialize Materials)

3(2-2-5)

ศึกษาสภาพความชำรุดเสียหายของศิลปกรรมเพื่อการอนุรักษ์ที่ถูกต้องตามสภาพ เป็นการ รักษาคุณค่าทางด้านความงาม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม โดยใช้วิธีการศึกษา บรรยาย ฝึกปฏิบัติงานอนุรักษ์วัสดุเฉพาะอย่าง เทคนิควิธีการที่เหมาะสมตามขั้นตอนของการอนุรักษ์ การ บำรุงรักษางานศิลปกรรมตามมาตรฐานสากล กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า รัก และหวงแหนศิลปกรรมอันเป็น มรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และของโลก ด้วยจิตสำนึกที่ดีและมีจิตสาธารณะ

Examining the damage of art objects for conservation with consideration of the right condition and aesthetic qualities in order to maintain historical, archeological, and cultural values. Use of descriptive methods, conservation practices on specialize materials, appropriate techniques of conservation methodology and standards of conservation. Stimulating learners to appreciate the important value of art and cultural heritage to the nation and the world with a positive attitude and awareness.

- 103 555 การปฏิบัติการเชิงวิเคราะห์เพื่อการอนุรักษ์ 2 3(2-2-5)
 (Practice in Conservation Analysis II)
 เทคนิคทางเคมีวิเคราะห์ขั้นสูง รวมทั้งเครื่องมือวิเคราะห์ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อการอนุรักษ์
 งานศิลปะและโบราณวัตถุ
 Techniques of advanced analytical chemistry including analytical
 instrumentation applied to art and cultural materials conservation.
- 103 556 ศิลปะและงานฝีมือแบบประเพณี 3(3-0-6)
 (Traditional Arts and Crafts)
 ชนิดของงานศิลปะและงานฝีมือแบบประเพณี รูปแบบ วิธีสร้างสรรค์ วัสดุที่ใช้ แหล่งวัสดุ
 ปรัชญา ความเชื่อและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะแต่ละชนิด
 Types of traditional art and craft forms, creative methodology, materials,
 source of materials, related philosophy and belief attached to each type of traditional art
 work.
- 103 557 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการอนุรักษ์ 3(3-0-6)
 (Information and Communication Technology for Conservation)
 แนวคิด ทฤษฎี โครงสร้าง และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการ
 อนุรักษ์ การประมวลผลสารสนเทศ การจัดการระบบสารสนเทศเพื่อการบันทึกข้อมูล การควบคุมการ
 แก้ปัญหาและสนับสนุนตัดสินใจ ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ กลยุทธ์การ
 ใช้ระบบสื่อสารเพื่อการอนุรักษ์ การประมวลผลภาพ ข้อมูลและสารสนเทศที่เป็นมาตรฐานสำหรับการอนุรักษ์
 Concepts, theories, structures and application of conservation techniques.
 Information processing, information systems for data recording, monitoring and decision
 support, management of information system, geographic information system, communication
 strategies, image processing, data and information standards for conservation.

- 103 558 การสร้างมโนภาพสำหรับการบันทึกและอนุรักษ์ 3(3-0-6)
(Visualization for Record and Conservation)
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อสร้างมโนภาพให้เชื่อมต่อระหว่าง
ความคิดและสารสนเทศ การสื่อสารระหว่างมนุษย์และคอมพิวเตอร์เพื่อการบันทึกข้อมูลและการอนุรักษ์
เทคโนโลยีการนำเข้าและประมวลผลภาพ 2 มิติ และ 3 มิติ ระบบคอมพิวเตอร์เสมือนจริง
Theories and practical concepts involving computer-based information
visualization systems that provide an interface between the human mind and information.
Communication between people and computers for information recording and conservation.
Technologies for two and three dimensional input and image processing including virtual
reality computer systems.
- 103 591 วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า) 42 หน่วยกิต
(Thesis)
วิจัยในหัวข้อเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องการอนุรักษ์ศิลป์ ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
Research on a specific topic related to cultural materials conservation under
the supervision of the advisor.
- 103 592 วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า) 12 หน่วยกิต
(Thesis)
วิจัยในหัวข้อเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องการอนุรักษ์ศิลป์ ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
Research on a specific topic related to cultural materials conservation under
the supervision of the advisor.
- 103 593 การค้นคว้าอิสระ (มีค่าเทียบเท่า) 6 หน่วยกิต
(Independent Study)
การศึกษารายบุคคลในประเด็นที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลป์ ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ
An individual study of issues relating to cultural materials conservation under
the supervision of the independent study advisor.

3.2 ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย (ชั่วโมง/สัปดาห์/ ปีการศึกษา)	
			ปัจจุบัน	หลักสูตรใหม่
1	รศ.สุรพล นาคะพินธุ 3101202254946	M.Sc. (Anthropology) University of Pennsylvania, USA (1982) ศศ.บ. (โบราณคดี) เกียรตินิยม อันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2519)	6	3
2	ผศ.ดร.รัชฎา บุญเต็ม 3730101115430	Ph.D. (Inorganic Chemistry) University of Cambridge, UK (1995) วท.บ. (เคมี) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2534)	26	3
3	ศ.กัญญา เจริญสุขกุล 3101400692141	M.A. (Printmaking) School of Art Institute of Chicago, SAIC, USA (1977) ศ.บ.(ภาพพิมพ์) มหาวิทยาลัยศิลปากร, (2515)	9	3
4	รศ.ญาณวิทย์ กุญแจทอง 3101600255594	Certificate (Incisione), ACCADEMIA DI BELLE ARTI DI FIRENZE, Italy (1989) M.F.A.(Graphic Design) Aichi Prefectural University of Fine Arts and Music, Japan(1988) ศ.บ. (ภาพพิมพ์) เกียรตินิยม อันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2526)	12	6

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย (ชั่วโมง/สัปดาห์/ ปีการศึกษา)	
			ปัจจุบัน	หลักสูตรใหม่
5	ผศ.ณัฐพล สุวรรณกุลสง 3110300028605	ศ.ม.(ภาพพิมพ์) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2538) ศ.บ.(ภาพพิมพ์) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2534)	9	6

3.2.2 อาจารย์ประจำ

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย (ชั่วโมง/สัปดาห์/ ปีการศึกษา)	
			ปัจจุบัน	หลักสูตรใหม่
1	รศ.สุรพล นาคะพินธุ 3101202254946	M.Sc. (Anthropology) University of Pennsylvania, USA (1982) ศศ.บ. (โบราณคดี) เกียรตินิยม อันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2519)	6	3
2	ผศ.ดร.รัชฎา บุญเต็ม 3730101115430	Ph.D. (Inorganic Chemistry) University of Cambridge, UK (1995) วท.บ. (เคมี) เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2534)	26	3
3	ศ.กัญญา เจริญศุภกุล 3101400692141	M.A. (Printmarking) School of Art Institute of Chicago, SAIC, USA (1977) ศ.บ.(ภาพพิมพ์) มหาวิทยาลัยศิลปากร, (2515)	9	3

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย (ชั่วโมง/สัปดาห์/ ปีการศึกษา)	
			ปัจจุบัน	หลักสูตรใหม่
4	รศ.ญาณวิทย์ กุญแจทอง 3101600255594	Certificate (Incisione), ACCADEMIA DI BELLE ARTI DI FIRENZE, Italy (1989) M.F.A.(Graphic Design) Aichi Prefectural University of Fine Arts and Music, Japan (1988) ศ.บ. (ภาพพิมพ์) เกียรตินิยม อันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2526)	12	6
5	ผศ.ณัฐพล สุวรรณกุลสง 3110300028605	ศ.ม.(ภาพพิมพ์) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2538) ศ.บ.(ภาพพิมพ์) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2534)	9	6

3.2.3 อาจารย์พิเศษ

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา
1	อาจารย์สมศักดิ์ แต่งพันธ์	Diploma ICCROM Institute(UNESCO), Italy (1981) ศ.บ.(ภาพพิมพ์) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2518)

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

4.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

ความคาดหวังในผลการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามของนักศึกษา มีดังนี้

- 1) มีความสามารถในการปฏิบัติงานตามที่หลักสูตรกำหนด
- 2) มีความสามารถในการปฏิบัติการด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม

4.2 ช่วงเวลา

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

4.3 การจัดเวลาและตารางสอน

ลักษณะการฝึกปฏิบัติงานภาคสนาม	จำนวนชั่วโมง
ฝึกปฏิบัติการด้านงานอนุรักษ์ในห้องปฏิบัติการ	60 ชั่วโมง
ฝึกปฏิบัติงานด้านงานอนุรักษ์ภายนอกสถานที่	80 ชั่วโมง

4.4 การเตรียมการ

จัดทำเอกสารเพื่อชี้แจงและประสานงานกับสถานศึกษา หน่วยงาน และสถานที่ของทางราชการ เพื่อการฝึกปฏิบัติงานตามที่หลักสูตรกำหนด และการอนุรักษ์ผลงานจริงและปฏิบัติการในวิชาชีพด้านการอนุรักษ์ศิลปกรรม

4.5 กระบวนการประเมิน

จัดทำเอกสารเพื่อชี้แจง กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผล การฝึกปฏิบัติงานตามที่หลักสูตรกำหนดและด้านการอนุรักษ์ผลงานศิลปกรรม โดยใช้การประเมินตามสภาพความจริง โดยการประเมินจากแฟ้มสะสมผลงาน ด้านการอนุรักษ์ควรนำเสนอรายงานในการฝึกปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์ศิลปกรรม

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

หลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ในประเด็นปัญหาปัจจุบันที่นักศึกษาสนใจซึ่งเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาอนุรักษ์ศิลปกรรม หรือประเด็นที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรหรือสถานประกอบการ สามารถอธิบายทฤษฎีที่นำมาประยุกต์ในการทำวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ โดยมีขอบเขตที่สามารถทำสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบ สามารถทำวิจัย และเขียนรายงานผลการวิจัยเพื่อนำเสนอสู่สังคมได้

5.3 ช่วงเวลา

แผน ก แบบ ก 1	ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 - ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2
แผน ก แบบ ก 2	ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1 - ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2
แผน ข	ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

5.4 จำนวนหน่วยกิต

แผน ก แบบ ก 1	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	42	หน่วยกิต
แผน ก แบบ ก 2	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	12	หน่วยกิต
แผน ข	การค้นคว้าอิสระ (มีค่าเทียบเท่า)	6	หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

- (1) มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระให้นักศึกษาเป็นรายบุคคล
- (2) มีการกำหนดชั่วโมงให้คำปรึกษา
- (3) อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาในการเลือกหัวข้อและกระบวนการศึกษาวิจัย
- (4) มีตัวอย่างงานวิจัยให้ศึกษา

5.6 กระบวนการประเมินผล

(1) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก/อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระประเมินผลความก้าวหน้าการทำวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระของนักศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระแล้ว โดยรายงานผลเป็นสัญลักษณ์ IP (in progress) หรือ NP (no progress) แล้วแต่กรณี

(2) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระที่นักศึกษาเรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้วเพื่อขอรับอนุมัติ

(3) การประเมินผลวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระที่เรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว กำหนดเป็น 4 ระดับ คือ ดีมาก (Excellent) ดี (Good) ผ่าน (Passed) ตก (Failed)

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอนุรักษ์ศิลปกรรม เป็นหลักสูตรบูรณาการด้านการจัดการงานอนุรักษ์ศิลปกรรม และความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านอนุรักษ์ผลงานศิลปะโดยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ผสมกับความรู้ทางด้านทัศนศิลป์ในการอนุรักษ์ผลงานศิลปะ รวมถึงองค์ความรู้ทางด้านโบราณคดี ซึ่งทำให้รู้ถึงความเป็นมาในอดีตสู่ปัจจุบัน นอกจากนี้ยังนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ทางเคมีที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์มาบูรณาการเข้าด้วยกัน นักศึกษาในหลักสูตรนี้จะเป็นผู้มีความรู้ด้านการอนุรักษ์ผลงานศิลปกรรมและมรดกทางวัฒนธรรม สามารถจัดเก็บ รวบรวมให้คงสภาพเป็นมรดกทางวัฒนธรรมสืบต่อไป มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งเน้นการสร้างสรรค์จึงตระหนักถึงคุณค่าของการอนุรักษ์ผลงานศิลปกรรมที่เปิดสอนในหลักสูตรนี้

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
1. มีความรู้ในด้านการอนุรักษ์ผลงานศิลปะ	1. มีการสอนในกระบวนการด้านการอนุรักษ์ตั้งแต่การสืบค้นด้านประวัติการสร้าง อายุของงาน การวิเคราะห์จนถึงการอนุรักษ์ให้คงสภาพอยู่ต่อไป
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์การจัดการผลงานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม	2. มีรายวิชาบังคับให้ทราบถึงที่มา ประวัติการสร้างผลงานศิลปะชิ้นนั้น และชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของผลงานการจัดการจัดสร้างและแสดงให้ผู้คนเข้าถึงงานด้านอนุรักษ์ผลงานศิลปกรรมอันมีคุณค่า
3. สามารถจัดระบบการพัฒนากระบวนการอนุรักษ์ผลงานศิลปะให้เหมาะสมกับแหล่งที่มาและเรียนรู้ที่จะเก็บรักษามรดกทางวัฒนธรรม	3. มีวิชาที่ผู้เรียนสามารถจัดการวิเคราะห์และอนุรักษ์ผลงานและการจัดเก็บเพื่อจัดแสดงผลงานให้เป็นแหล่งเรียนรู้ผลงานในรูปแบบของการแสดงผลงานด้านการอนุรักษ์ด้วยกระบวนการต่างๆ

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 คุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

นักศึกษาต้องมีคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างราบรื่นและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม อาจารย์ผู้สอนในแต่ละวิชาต้องพยายามสอดแทรกเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ทั้ง 4 ข้อ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกับวิทยาการต่าง ๆ ที่ศึกษา

(1) ตระหนักในคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต

(2) มีวินัย ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ตลอดจนเคารพ

กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรและสังคม

(3) มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีม สามารถแก้ไขข้อขัดแย้งและลำดับความสำคัญของปัญหาได้

(4) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งไม่ละเมิดสิทธิและทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

กำหนดให้มีวัฒนธรรมองค์กร เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักศึกษามีระเบียบวินัย โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลา นักศึกษาต้องมีความรับผิดชอบโดยในการทำงานกลุ่มนั้น ต้องฝึกให้รู้หน้าที่ของการเป็นผู้นำกลุ่มและการเป็นสมาชิกกลุ่ม มีความซื่อสัตย์โดยต้องไม่กระทำการทุจริตในการสอบหรือลอกงานผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในหลักวิชาการ เป็นต้น นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนทุกคนต้องสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรม เช่น การยกย่องนักศึกษาที่ทำดี ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม และเสียสละ

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

(1) ประเมินจากการตรงเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมายและการเข้าร่วมกิจกรรม

(2) ประเมินจากการมีวินัยและพร้อมเพรียงของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

(3) ประเมินจากความสุจริตในการสอบ

(4) ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.2 ความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

นักศึกษาต้องมีความรู้และความเข้าใจในศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของชีวิต และความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาที่ศึกษาเพื่อใช้ประกอบอาชีพและช่วยพัฒนาสังคม ดังนั้นมาตรฐานความรู้ต้องครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

(1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาสาขาวิชาที่ศึกษา

(2) มีความสามารถในการติดตามความก้าวหน้าของความรู้ในสาขาวิชาที่ศึกษารวมทั้งการนำไปประยุกต์ใช้

(3) มีความรู้ ความเข้าใจ และสนใจพัฒนาความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่ศึกษา

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้การเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นหลักการทางทฤษฎีและประยุกต์ทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง โดยทันต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชา ตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้น ๆ นอกจากนี้ยังจัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยการศึกษาจากสถานที่หรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง ตลอดจนการฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา ดังนี้

- (1) การทดสอบย่อย
- (2) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน
- (3) ประเมินจากรายงานที่มอบหมายให้นักศึกษาทำ
- (4) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน

2.3 ทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

นักศึกษาต้องสามารถพัฒนาตนเองและประกอบวิชาชีพได้โดยพึ่งตนเองเมื่อจบการศึกษาแล้ว ดังนั้นนักศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะทางปัญญาไปพร้อมกับคุณธรรม จริยธรรม และความรู้ในสาขาวิชาอนุรักษ์ศิลปกรรม ในขณะที่สอนนักศึกษาอาจารย์ต้องเน้นให้นักศึกษาคิดหาเหตุผล เข้าใจที่มาและสาเหตุของปัญหา วิธีการแก้ปัญหา รวมทั้งแนวคิดด้วยตนเอง ไม่สอนในลักษณะท่องจำ นักศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ จากการสอนเพื่อให้เกิดทักษะทางปัญญา ดังนี้

(1) สามารถรวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ และสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการอย่างเป็นระบบ และการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหา

- (2) สามารถสรุปและประยุกต์ทักษะความรู้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม
- (3) สามารถสังเคราะห์หรือบูรณาการงานวิจัยเพื่อการพัฒนาในงานในสาขาที่ศึกษา

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (1) การทำกรณีศึกษา
- (2) การอภิปรายกลุ่ม
- (3) การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
- (4) การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนักศึกษา เช่น ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน การวิเคราะห์วิจารณ์ รายงานผลการอภิปรายกลุ่ม และการสัมมนา

2.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

นักศึกษาต้องออกไปประกอบอาชีพซึ่งส่วนใหญ่ต้องเกี่ยวข้องกับคนที่ไม่รู้จักมาก่อน คนที่มาจากสถาบันอื่น ๆ และคนที่จะมาเป็นผู้บังคับบัญชา หรือคนที่จะมาอยู่ใต้บังคับบัญชา ความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับคนกลุ่มต่าง ๆ เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นนักศึกษาจึงควรต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (1) มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีทักษะการบริหารจัดการและทำงานเป็นหมู่คณะ
- (2) สามารถนำเสนอประเด็นความรู้ในศาสตร์ที่ศึกษาอย่างเหมาะสม
- (3) มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบต่องานในกลุ่ม

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการทำงานกลุ่ม การทำงานที่ต้องประสานงานกับผู้อื่นเพื่อส่งเสริมการแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ตาม
- (2) กลยุทธ์การสอนที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน และกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- (3) จัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ทำงานเป็นกลุ่ม และการแสดงออกของภาวะผู้นำในหลากหลายสถานการณ์

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- มีการประเมินหลายด้าน โดยให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ ดังนี้
- (1) การประเมินผู้เรียนในการแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ตามในสถานการณ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์
 - (2) การประเมินทักษะที่แสดงออกถึงภาวะผู้นำตามสถานการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย
 - (3) การประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อน และทีมงานอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์

2.5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (1) สามารถใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและสามารถแปลความหมายของข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ
- (2) สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
- (3) รู้จักเลือกและใช้รูปแบบการนำเสนอสารสนเทศ ตลอดจนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ บุคคล และกลุ่มบุคคล

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในกลุ่มผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และบุคคลที่เกี่ยวข้องใน สถานการณ์ที่หลากหลาย

(2) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่หลากหลายรูปแบบและวิธีการ

(3) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถในการเลือก สารสนเทศ และฝึกทักษะการนำเสนอข้อสนเทศด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้ฟังและเนื้อหาที่ นำเสนอ

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(1) ประเมินผลงานตามกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบสังเกตและแบบประเมิน ทักษะการพูด การเขียน

(2) ประเมินจากความสามารถในการอธิบายถึงข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและเครื่องมือต่าง ๆ ในการอภิปราย และกรณีศึกษาต่าง ๆ ที่มีการนำเสนอในชั้นเรียน

(3) การวิเคราะห์ข้อมูลผลการศึกษาวิจัย หรือการทำโครงการ

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

ผลการเรียนรู้ในตารางมีความหมายดังนี้

ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) ตระหนักในคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต
- 2) มีวินัย ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ตลอดจนเคารพกฎระเบียบและ ข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรและสังคม
- 3) มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีม สามารถแก้ไขข้อขัดแย้งและลำดับ ความสำคัญของปัญหาได้
- 4) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งไม่ละเมิดสิทธิและทรัพย์สินทางปัญญาของ ผู้อื่น

ด้านความรู้

- 1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาสาขาวิชาที่ศึกษา
- 2) มีความสามารถในการติดตามความก้าวหน้าของความรู้ในสาขาวิชาที่ศึกษารวมทั้งการนำไป ประยุกต์ใช้
- 3) มีความรู้ ความเข้าใจ และสนใจพัฒนาความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาที่ศึกษา

ด้านทักษะทางปัญญา

1) สามารถรวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ และสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการอย่างเป็นระบบ และใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหา

2) สามารถสรุปและประยุกต์ทักษะความรู้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

3) สามารถสังเคราะห์หรือบูรณาการงานวิจัยเพื่อการพัฒนาในงานในสาขาที่ศึกษา

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีทักษะการบริหารจัดการและทำงานเป็นหมู่คณะ

2) สามารถนำเสนอประเด็นความรู้ในศาสตร์ที่ศึกษาอย่างเหมาะสม

3) มีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองและรับผิดชอบต่องานในกลุ่ม

ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1) สามารถใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและสามารถแปลความหมายของข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

2) สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

3) รู้จักเลือกและใช้รูปแบบการนำเสนอสารสนเทศ ตลอดจนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ บุคคล และกลุ่มบุคคล

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
103 501 เคมีประยุกต์เพื่อการอนุรักษ์งานศิลปะและโบราณวัตถุ	○	○	○	○	●	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○	○
103 502 เทคนิคในงานทัศนศิลป์		○		○		●	○	●		○		○	○			●
103 521 หลักการและจรรยาบรรณในการอนุรักษ์ศิลปกรรม	○			○	●	○	○	●		○	○		●		●	○
103 522 วัสดุและเทคนิคในการอนุรักษ์	●	●	○	●	●	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○	●
103 523 การตรวจสอบและบันทึกข้อมูล	○	●	○	○	●	●	○	●	●		○	○	●	●		○
103 524 สารเคมีและวัสดุในการอนุรักษ์	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○
103 525 การปฏิบัติการเชิงวิเคราะห์เพื่อการอนุรักษ์ 1	○	○	○	○	●	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○	○
103 526 การฝึกงานอนุรักษ์	○	●	○	●	●	●	●	○	●	○	●	●	●	○	○	○
103 527 สัมมนาทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม	○	○	●	○	●	●	○	●	●	●	●	●	○	○	○	○
103 528 ระเบียบวิธีวิจัย	○	○	○	●	●	○	○	●	●	●	●	○	●	●	●	○
103 551 เรื่องคัดเฉพาะทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม 1	○	○	○	●	●	●	●	●	●	○	○	●	○	○	●	●

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม				2. ความรู้			3. ทักษะทางปัญญา			4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
103 552 เรื่องคดีเฉพาะทางด้านอนุรักษ์ศิลปกรรม 2	●	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	●	○	○	○	○
103 553 การอนุรักษ์เชิงป้องกัน	●	○	○	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	●
103 554 การประเมินสภาพและปฏิบัติงานอนุรักษ์วัสดุเฉพาะอย่าง			○	○		●	○	○	●	○	●		○			●
103 555 การปฏิบัติการเชิงวิเคราะห์เพื่อการอนุรักษ์ 2	○	○	○	○	●	●	●	●	●	○	●	○	●	●	○	○
103 556 ศิลปะและงานฝีมือแบบประเพณี	○	○	●	○	●	●	●	○	○	●	○	●	○		●	
103 557 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการอนุรักษ์				○	○	●	○	○	●		○		○		○	●
103 558 การสร้างมโนภาพสำหรับการบันทึกและอนุรักษ์	○			○			●		●	○	○	○	○		○	●
103 591 วิทยานิพนธ์	○			●	●	○	○	○	●		●	●	●		○	●
103 592 วิทยานิพนธ์	○			●	●	○	○	○	●		●	●	●		○	●
103 593 การค้นคว้าอิสระ	○			●	●	○	○	○	●		●	●	●		○	●

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 หมวดที่ 4 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

กำหนดให้มีระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา

(1) การทวนสอบระดับรายวิชา ให้นักศึกษาประเมินการสอนในระดับรายวิชา มีคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามแผนการสอน และมีคณะกรรมการตรวจสอบผลการให้คะแนนกับเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

(2) การทวนสอบในระดับหลักสูตรสามารถทำได้โดยมีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันการศึกษา ดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

เน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพของบัณฑิตที่ทำอย่างต่อเนื่อง และนำผลวิจัยที่ได้ย้อนกลับมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและหลักสูตรแบบครบวงจร รวมทั้งการประเมินคุณภาพของหลักสูตร โดยอาจดำเนินการดังนี้

(1) ภาวะการได้งานทำของบัณฑิต ประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษาในด้านของระยะเวลาในการหางานทำ ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบอาชีพ

(2) การสำรวจความเห็นของผู้ใช้บัณฑิต โดยการสัมภาษณ์หรือการส่งแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้น ๆ ในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ เช่น ปีที่ 1 ปีที่ 3 เป็นต้น

(3) การประเมินจากสถานศึกษาอื่น โดยการส่งแบบสอบถามหรือสอบถามระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ของบัณฑิตที่จะจบการศึกษาและเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาที่สูงขึ้นในสถานศึกษานั้น ๆ

(4) การประเมินจากบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพ ในแง่ของความพร้อมและความรู้จากสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งสาขาอื่น ๆ ที่กำหนดในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

(5) ความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาประเมินหลักสูตรหรืออาจารย์พิเศษ ต่อความพร้อมของนักศึกษาในการเรียน และคุณสมบัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทวนสอบการเรียนรู้ และการพัฒนาองค์ความรู้ของนักศึกษา

(6) ผลงานของนักศึกษาที่วัดเป็นรูปธรรมได้ เช่น จำนวนบทความที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวนสิทธิบัตร จำนวนรางวัลทางสังคมและวิชาชีพ

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(1) เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 หมวดที่ 7 (ภาคผนวก ก)และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

(2) สำหรับนักศึกษาแผน ข ผลงานการค้นคว้าอิสระจะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อย ดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (proceeding)

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

- (1) มีการปฐมนิเทศและให้คำแนะนำการเป็นครูแก่อาจารย์ใหม่ให้มีความรู้ความเข้าใจนโยบายของมหาวิทยาลัย คณะ และหลักสูตรที่สอน
- (2) จัดให้มีกระบวนการอบรมทักษะการสอนก่อนมอบหมายภาระงานสอน

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

- (1) จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวน/ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนประจำปี
- (2) เพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการวัดประเมินผลให้ทันสมัย
- (3) ส่งเสริมให้อาจารย์เพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่อง
- (4) กำหนดให้มีการวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
- (5) พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา
- (6) พัฒนาระบบการประเมินโดยผู้ร่วมงาน (peer evaluation)

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

- (1) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม
- (2) ส่งเสริมให้อาจารย์มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยผ่านการทำวิจัยสายตรงในสาขาวิชา สนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ปฏิบัติงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่าง ๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ
- (3) มีการกระตุ้นให้อาจารย์ทำผลงานทางวิชาการและส่งเสริมให้ขอตำแหน่งทางวิชาการ
- (4) ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ
- (5) จัดสรรงบประมาณสำหรับทำการวิจัย
- (6) จัดให้อาจารย์เข้าร่วมกลุ่มวิจัยต่าง ๆ
- (7) จัดให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการต่าง ๆ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การบริหารหลักสูตร

บริหารหลักสูตรโดยมีคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตร ประกอบด้วยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมาย อาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้แทนอาจารย์ประจำในแต่ละหลักสูตร โดยมีคณะกรรมการดำเนินการบริหารหลักสูตรซึ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะเป็นผู้กำหนดนโยบาย ส่งเสริมและควบคุมมาตรฐานการศึกษา

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จะวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ติดตามและรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกปี

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยอาจารย์และนักศึกษา สามารถก้าวทันหรือเป็นผู้นำ ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในสาขาวิชา	<ol style="list-style-type: none"> จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐาน คุณวุฒิสาขาวิชา ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยโดยมีการ พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรทุก ๆ 5 ปี 	หลักสูตรที่สามารถอ้างอิงกับ มาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชา มีความทันสมัยและมีการ ปรับปรุงสม่ำเสมอ
กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความ ใฝ่รู้ มีแนวทางการเรียนที่ สร้างทั้งความรู้ ความสามารถ ในวิชาการที่ทันสมัย	<ol style="list-style-type: none"> จัดแนวทางการเรียนให้มีทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ รวมทั้งกิจกรรมเสริมให้นักศึกษา ได้รับความรู้ที่ทันสมัยด้วยตนเอง จัดให้มีผู้ช่วยสอนเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษา เกิดความใฝ่รู้ สนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้นำทาง วิชาการและ/หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ ด้านอนุรักษ์ศิลปกรรมหรือด้านที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมอาจารย์ประจำหลักสูตรให้ไปศึกษา ดูงานในหลักสูตรหรือวิชาการที่เกี่ยวข้อง 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนวิชาเรียนที่มี ภาคปฏิบัติและวิชาเรียนที่มี แนวทางให้นักศึกษาได้ ค้นคว้าความรู้ใหม่ด้วยตนเอง จำนวนและรายชื่อ คณาจารย์ประจำ ประวัติ อาจารย์ด้านคุณวุฒิ ประสบการณ์ และการพัฒนา อบรม จำนวนบุคลากรสนับสนุน การเรียนรู้

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
ตรวจสอบและปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพและมาตรฐาน และมีการประเมินมาตรฐานของหลักสูตรเมื่อครบรอบการใช้หลักสูตร	<ol style="list-style-type: none"> มีการประเมินหลักสูตรโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอกเมื่อครบรอบการใช้หลักสูตร จัดทำฐานข้อมูลด้านนักศึกษา อาจารย์ อุปกรณ์ เครื่องมือวิจัย งบประมาณ ความร่วมมือกับต่างประเทศ ผลงานทางวิชาการทุกภาคการศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินของคณะกรรมการ ประเมินความพึงพอใจของหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา 	<ol style="list-style-type: none"> ผลการประเมินการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอน และการสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้สนับสนุนการเรียนรู้ ประเมินผลโดยคณะกรรมการที่ประกอบด้วยอาจารย์ภายใน ประเมินผลโดยคณะกรรมการภายนอก ประเมินผลโดยบัณฑิต

2. การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน

2.1 การบริหารงบประมาณ

บัณฑิตวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณประจำปี ทั้งงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้เพื่อจัดซื้อทรัพยากรการเรียนการสอนให้เพียงพอและได้มาตรฐาน เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา

2.2 ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิม

มหาวิทยาลัยมีความพร้อมด้านหนังสือ ตำรา และการสืบค้นผ่านฐานข้อมูลโดยมีสำนักหอสมุดกลางที่มีหนังสือด้านศิลปะ โบราณคดี วิทยาศาสตร์ และด้านอื่น ๆ รวมถึงฐานข้อมูลที่จะให้สืบค้นภาควิชาที่เกี่ยวข้องมีหนังสือ ตำราเฉพาะทาง รวมทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ได้แก่

- (1) คอมพิวเตอร์
- (2) ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์
- (3) ระบบเครือข่าย

2.3 การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม

(1) มีคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตรวางแผนจัดหาและติดตามการใช้ทรัพยากรการเรียนการสอน

(2) ให้อาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนเสนอรายชื่อ และตำราในสาขาวิชาที่รับผิดชอบต่อคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตร

(3) คณะกรรมการดำเนินการหลักสูตรจัดสรรงบประมาณประจำปีและจัดซื้อตำราและสื่อต่าง ๆ

(4) ประสานงานกับสำนักหอสมุดกลางในการจัดซื้อหนังสือ และตำราที่เกี่ยวข้อง

(5) สำรวจความต้องการและการใช้ทรัพยากรเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

2.4 การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร

คณะกรรมการดำเนินการหลักสูตรวางแผนจัดหาและติดตามการใช้ทรัพยากรการเรียนการสอน และเจ้าหน้าที่ด้านโสตทัศนูปกรณ์ซึ่งทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการใช้สื่อของอาจารย์ร่วมกันประเมิน ความเพียงพอและความต้องการใช้สื่อของอาจารย์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมาย	การดำเนินการ	การประเมินผล
จัดให้มีห้องเรียน ระบบ เครือข่าย แม่ข่าย ทรัพยากร สื่อ และ ช่องทางการเรียนรู้ที่ เพียงพอเพื่อสนับสนุน ทั้งการศึกษาในห้องเรียน นอกห้องเรียน และเพื่อ การเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างมีประสิทธิภาพ	<ol style="list-style-type: none"> จัดให้มีห้องเรียนที่มีความพร้อมใช้ งานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการสอน การบันทึกเพื่อเตรียมจัดสร้างสื่อ สำหรับบททบทวนการเรียน จัดให้มีเครือข่ายและห้องปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์ที่นักศึกษาสามารถศึกษา ทดลอง หาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วย ตนเองด้วยจำนวนและประสิทธิภาพที่ เหมาะสมเพียงพอ จัดให้มีห้องสมุดให้บริการทั้งหนังสือ ตำรา และสื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ 	<ol style="list-style-type: none"> รวบรวม จัดทำสถิติจำนวนเครื่องมือ อุปกรณ์ต่อหัวนักศึกษา ชั่วโมงการใช้ งานห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ ความเร็วของระบบเครือข่ายต่อหัว นักศึกษา จำนวนนักศึกษาลงทะเบียนเรียนใน วิชาที่มีการฝึกปฏิบัติด้วยอุปกรณ์ ต่าง ๆ สถิติของจำนวนหนังสือ ตำรา และ สื่อดิจิทัลที่มีให้บริการ และสถิติการใช้ งานหนังสือ ตำรา สื่อดิจิทัล ผลสำรวจความพึงพอใจของ นักศึกษาต่อการให้บริการทรัพยากร เพื่อการเรียนรู้และปฏิบัติการ

3. การบริหารคณาจารย์

3.1 การรับอาจารย์ใหม่

มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยโดยอาจารย์ใหม่จะต้อง มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

3.2 การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการวางแผน การติดตามและทบทวนหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนต้องประชุมร่วมกัน ดังนี้

- (1) วางแผนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลก่อนเปิดภาคการศึกษา
- (2) เก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานของหลักสูตรเพื่อเตรียมไว้สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร
- (3) ปรึกษาหารือแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร และผลิตบัณฑิตให้เป็นไปตาม

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

3.3 การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษ

คณาจารย์พิเศษถือว่ามีค่ามาก เพราะจะเป็นผู้ถ่ายทอดประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติให้กับนักศึกษา ดังนั้นคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตรจึงได้กำหนดนโยบายการเชิญอาจารย์พิเศษ ดังนี้

- (1) ต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ตรง และมีความเชี่ยวชาญพิเศษ หรือมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท หรือมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (2) การพิจารณาจะต้องผ่านการกลั่นกรองของคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตร และต้องเสนอประวัติและผลงานที่ตรงกับหัวข้อ/รายวิชาที่จะให้สอน
- (3) การเชิญอาจารย์พิเศษต้องวางแผนล่วงหน้าเป็นรายภาคการศึกษาเป็นอย่างน้อย
- (4) ให้มีการประเมินการสอนของอาจารย์พิเศษทุกภาคการศึกษา/ทุกครั้งที่มีการสอน
- (5) จำนวนอาจารย์พิเศษไม่เกินกึ่งหนึ่งของคณาจารย์ประจำในหลักสูตร

4. การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

4.1 การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งให้เป็นไปตามความต้องการของสาขาวิชาและนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยให้สอดคล้องกับภาระงานที่ได้รับมอบหมาย

4.2 การเพิ่มทักษะความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน

- (1) จัดงบประมาณสนับสนุนการทำงานวิจัยสถาบันและงานวิจัยเพื่อพัฒนาหน่วยงาน
- (2) นำผลการวิจัยสถาบันและวิเคราะห์ความต้องการของหน่วยงานและพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการพัฒนาหน่วยงาน โดยจัดทำเป็นแผนประจำปี เพื่อให้บัณฑิตวิทยาลัยสนับสนุนงบประมาณ
- (3) จัดการฝึกอบรมเฉพาะทางที่สอดคล้องกับภาระงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อสามารถให้บริการด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา

5.1 การให้คำปรึกษาด้านวิชาการและอื่น ๆ แก่นักศึกษา

- (1) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้แก่นักศึกษาทุกคน พร้อมกำหนดบทบาทหน้าที่
- (2) อาจารย์ที่ปรึกษาทุกคนต้องกำหนดชั่วโมงให้คำปรึกษา พร้อมจัดทำตารางการทำงานติดไว้หน้าห้องทำงานและในเว็บไซต์ของบัณฑิตวิทยาลัย

5.2 การอุทธรณ์ของนักศึกษา

กรณีที่นักศึกษามีความสงสัยเกี่ยวกับผลการประเมินในรายวิชาใด สามารถยื่นคำร้องขออุทธรณ์คำตอบในการสอบ คะแนน และวิธีการประเมินของอาจารย์ในแต่ละรายวิชาได้

6. ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

(1) อัตราการได้งานทำ/การศึกษาต่อของบัณฑิตในระยะเวลา 1 ปี หลังสำเร็จการศึกษาเท่ากับร้อยละ 70

(2) อัตราการได้งานทำตรงสาขาวิชาในระยะเวลา 1 ปี

(3) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อคุณภาพบัณฑิตในภาพรวมโดยเฉลี่ยระดับมาก หรือคะแนน

3.50 จากระดับ 5 เพื่อนำมาใช้ประกอบการปรับปรุงหลักสูตร

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ของหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้: กระบวนการ

เกณฑ์มาตรฐาน: ระดับ

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ. 2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)	X	X	X
(3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนามตามแบบ มคอ. 3 และมคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ. 5 และมคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ. 7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ. 3 และมคอ.4 อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ. 7 ปีที่แล้ว		X	X

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X
(9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	X	X	X
(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0		X	X
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0			X
รวมตัวบ่งชี้บังคับที่ต้องมีผลการดำเนินการ (ข้อที่ 1-5) (ตัว) ในแต่ละปี	5	5	5
รวมตัวบ่งชี้ (ตัว) ในแต่ละปี	9	11	12

เกณฑ์ประเมิน

หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ฯ ต้องผ่านเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

ตัวบ่งชี้บังคับ(ตัวบ่งชี้ที่ 1-5) มีผลดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายและมีจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลดำเนินการบรรลุเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้รวม โดยพิจารณาจากจำนวนตัวบ่งชี้บังคับและตัวบ่งชี้รวมในแต่ละปี

ปีการศึกษา	หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ฯ
2558	ต้องบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้บังคับ ตัวที่ 1-5 และบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 9 ตัว
2559	ต้องบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้บังคับ ตัวที่ 1-5 และบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 11 ตัว
2560	ต้องบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้บังคับ ตัวที่ 1-5 และบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 12 ตัว

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

(1) ประเมินจากการทดสอบย่อย การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา การอภิปรายโต้ตอบจากนักศึกษา การตอบคำถามของนักศึกษาในชั้นเรียน รวมทั้งการทดสอบกลางภาคและปลายภาค

(2) จัดให้มีการประเมินรายวิชา ประเมินการสอน และประเมินผลสัมฤทธิ์ของแต่ละรายวิชา

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

(1) นักศึกษาประเมินการสอนของอาจารย์ทุกรายวิชาเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนรายวิชาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตามแบบฟอร์มที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

(2) ผลการประเมินจะจัดส่งอาจารย์ผู้สอน และประธานหลักสูตรเพื่อปรับปรุงต่อไป

(3) คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรวบรวมผลการประเมินที่เป็นความต้องการในการปรับปรุงทักษะการสอน เพื่อนำมาวางแผนพัฒนาให้สอดคล้องและ/หรือปรับปรุงกลยุทธ์การสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาและสถานการณ์ของสาขาวิชา

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

2.1 โดยนักศึกษาและบัณฑิต

(1) แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหลักสูตรที่ประกอบด้วยผู้แทนทุกสาขาวิชา ผู้แทนนักศึกษาปัจจุบัน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

(2) คณะกรรมการประเมินหลักสูตรวางแผนการประเมินอย่างเป็นระบบ

(3) ดำเนินการสำรวจข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินหลักสูตรจากผู้เรียนปัจจุบันทุกชั้นปี และจากผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านการศึกษาในหลักสูตรทุกรุ่น

2.2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือจากผู้ประเมินภายนอก

คณะกรรมการประเมินหลักสูตรทำการวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรในภาพรวมและใช้ข้อมูลย้อนกลับของผู้เรียน ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตประกอบการประเมิน

2.3 โดยผู้ใช้บัณฑิตและ/หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

(1) ติดตามบัณฑิตใหม่โดยสำรวจข้อมูลจากนายจ้างและ/หรือผู้บังคับบัญชาโดยการใช้แบบสอบถามและ/หรือการสัมภาษณ์

(2) ติดตามจากผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ถ้ามี)

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปี โดยองค์ประกอบคุณสมบัติเฉพาะของ คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและเกณฑ์การประเมินให้เป็นไปตามคู่มือการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยเป็นระยะๆ และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

4.1 การปรับปรุงรายวิชา

จากการรวบรวมข้อมูลและการประเมินการสอนของอาจารย์ นำผลที่ได้มาปรับปรุงรายวิชาหรือ เพิ่มรายวิชาเลือก ซึ่งถือเป็นการปรับปรุงหลักสูตรเล็กน้อยที่ไม่มีผลกระทบต่อโครงสร้างของหลักสูตร

4.2 การปรับปรุงหลักสูตร

การปรับปรุงหลักสูตรทั้งฉบับถือเป็นการปรับปรุงมาก และมีผลกระทบต่อโครงสร้างของ หลักสูตรจะทำทุก 5 ปีเมื่อครบรอบระยะเวลาการใช้หลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยมีขั้นตอนดังนี้

(1) คณะกรรมการประเมินหลักสูตรจัดทำรายงานการประเมินผล และเสนอประเด็นที่จำเป็นใน การปรับปรุง

(2) จัดประชุมสัมมนาเพื่อปรับปรุงหลักสูตร

(3) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาหลักสูตรและให้ข้อเสนอแนะ

(4) หลักสูตรที่ได้ปรับปรุงเสนอให้คณะกรรมการวิชาการและคณะกรรมการกลั่นกรองหลักสูตร พิจารณาก่อนนำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ